

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 428/2021
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., власника СУР „Гаја“ Нови Сад, чији је пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Ненад Зечевић, адвокат из ..., ради неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2427/20 од 25.11.2020. године, у седници одржаној 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2427/20 од 25.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 885/19 од 22.06.2020. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му плати укупно 25.705,00 динара са законском каматом почев од 08.03.2019. године до исплате, као и да му накнади трошкове спора. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 33.146,00 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате, а ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог у делу камате на досуђени износ трошкова за период од правноснажности до извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2427/20 од 25.11.2020. године, жалба тужиоца је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена у одбијајућем делу и делу којим је усвојен захтев туженог за накнаду трошкова поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради неоснованог обогаћења поднета је 06.06.2019 године, а вредност предмета спра – тужбеног захтева је 25.705,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља динарску противвредност испод 3.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић